

به‌برکت خون شهدا با الطاف خودش با ایثار و فداکاری آن عزیزان صدر انقلاب و دوران جنگ تحمیلی، این نعمت بزرگ را نصیب شما کرده است.

این امانتی است که امام راحل، شهدای انقلاب، جانبازان انقلاب به دست ما سپرده‌اند. می‌دانید الان جهان اسلام همه توجه‌اش به ایران است و ایران را به‌عنوان ام‌القری حساب می‌کند. می‌دانید؟

وقتی که آدم می‌رود خارج، می‌بیند که چه شور و شعفی در بین مسلمان‌هاست.

آیا این عزت را نمی‌خواهید نگه دارید؟ آیا این انقلاب را نمی‌خواهید نگه دارید. باید ما در حفظ و حراست از این انقلاب با تمام‌توان‌مان کوشش کنیم.

جوانان عزیز! عرض من این است قدر این نعمت را بدانید و حراست کنید. مشکلات است؛ ولی این مشکلات را خب شما ان شاءالله در آینده می‌آیید و رفع می‌کنید. چند سال دیگر نه بنده هستم نه خیلی از اینها و این شما هستید که می‌خواهید کشور را اداره کنید. خب شما می‌آیید صحنه؛ وسیله علم را دارید، وسیله دانش را دارید، فناوری را یاد گرفته‌اید، امکانات در اختیارتان است و از همه بالاتر آزادی دارید. کشوری که در جهان مستقل زندگی می‌کند، جز ایران وجود ندارد. آیا حیف نیست؛ این را ما هی نق بزیم و نق بزیم و ندیده بگیریم. (والله اگر کوتاهی شود)، در قیامت پیش پیغمبر نمی‌توانید، پاسخ بدید.

عزیزانم! جوانان! قریب دشمنان را نخورید. دشمنان خیرخواه شما نیستند. آمریکا خیرخواه شما نیست. کشورهای اروپایی هیچ‌کدام خیرخواه شما نیستند. تمام هم‌شان این است که اسلامی بودن را از این نظام بگیرند. هدفشان این است. فکر می‌کنید که اینها به سود شما هستند؟ به‌خدا سوگند! اگر مسلط شوند، خدای ناکرده، به صغیر و کبیر شما رحم نمی‌کنند. دیگر این جناح و آن جناح هم ندارد؛ چون می‌خواهند استقلال نداشته باشید. به خود آئیم! هشیار باشیم! فداکاری کنیم و می‌دانم، جوانان همین‌گونه هستند.

منبع: پیاگاه اطلاع‌رسانی باخ

گفتاری از آیت‌الله امینی رحمۃ‌الله علیه به‌مناسبت سالگرد انقلاب اسلامی

مشاهده می‌کنید. حتی در دهات دورافتاده هم تلفن پیدا می‌کنید، برق پیدا می‌کنید و از نعمت‌های مختلف آب لوله‌کشی و ... استفاده می‌کنند. اینهایی که شما می‌بینید، این توسعه‌ای که در دانشگاه‌ها شده و این قدر ما دانشگاه اضافه کرده‌ایم؛ این همه فارغ‌التحصیل‌هایی که حالا به وجود آمده؛ این توسعه‌ای که در کشاورزی انجام گرفته و کارهایی که شده است؛ حتی این وضع معیشتی که الان ما داریم، حالا با کمبودها یا همه اینها، همه اینها چنان نیست که قبلاً بوده؛ در رژیم سابق بوده [جمهوری اسلامی] ایران هیچ کاری نکرده است. الان فرصت ذکر این نیست که من فهرست‌وار کارهایی که شده را عرض کنم.

این‌همه کارخانه‌های عظیم که در بسیاری جاها ما را به خودکفایی رسانده است. اینها، فکر می‌کنید در زمان سابق بوده و آن‌وقت همین ضعف‌ها مال مسئولین ماست؟ خیلی بی‌انصافی است.

عرض کردم من هیچ‌وقت ثناگو نبوده‌ام و هیچ‌وقت هم جوری نبوده که ضعف‌ها را نبینم. من خوب می‌بینم و خوب می‌دانم و این ضعف‌های کشورهای دیگر را هم می‌دانم. مشکلات کشورهای دیگر را هم می‌دانم و تلاش مسئولین را هم برای حل مشکلات می‌دانم. بارها و بارها هم برایشان گفته‌ام. آنها هم تلاش خودشان را می‌کنند.

خب اینها به‌برکت انقلاب آمده است. این موفقیت‌ها چه در توسعه علوم، چه در توسعه اقتصادی، چه در مسائل دیگر، اینها بعد از انقلاب پیدا شده و به وجود آمده است.

آیا بی‌انصافی نیست که آدم چهار تاضعفی که می‌بیند، فقط تمرکز پیدا کند، روی اینها و بگوید که جمهوری اسلامی ایران چکار کرده است؟ می‌خواهید چه کاری بکند؟ کدام کشوری است که با این مشکلات جنگ و غیروای مواجه بوده و الان این‌همه پیشرفت و ترقی دارد؟ کدام کشوری را سراغ دارید؟

من که به خیلی از کشورهای جهان سوم رفته‌ام. کشور ما به‌مراتب پیشرفت و ترقی‌اش بیشتر است؛ البته من به این راضی نیستم. باز هم می‌گویم، باید سعی کرد باید کوشش کرد؛ ولی اینها را ندیدن خیلی بی‌انصافی است! از همه بالاتر وجود یک حکومت اسلامی که ضامن استقلال، عظمت و آزادی ماست.

این را باید ما قدر بدانیم. آیا شما می‌دانید که در زمان رژیم سابق لیست نمایندگان مجلس را می‌بردند، برای سفارت انگلیس و سفارت آمریکا امضاء کند. تا امضاء نمی‌کرد، اینها حق نداشتند. می‌دانید؟ و همان‌ها هم از صندوق بیرون می‌آمدند. می‌دانید که نخست‌وزیر، رؤسا و وزرا را باید آن دولت‌ها تأیید کنند تا بتوانند، انتخاب کنند. این را می‌دانید؟

می‌دانید که ایران ما مورد غارت و چپاول انگلیس و آمریکا و کشورهای اروپایی بود و مردم ما با فقر زندگی می‌کردند. شما اگر حرف مرا قبول ندارید، از بزرگان بپرسید. ببینید زندگی آنها در زمان رژیم سابق چگونه بوده است. حالا شما داد می‌زنید، از اینکه مرغ‌گران شده، نمی‌دانم چی‌گران شده، از تورم و ... من هم می‌گویم؛ ولی از آنها بپرسید: در سال چند مرتبه مرغ می‌خوردید؟ چند مرتبه برنج می‌خوردید؟ چه مقدار میوه پرتقال و دیگر میوه‌ها را صرف می‌کردید. آیا فراموش کردید همه اینها را؟ خیلی بی‌انصافی است.

قدر این نعمت را بدانیم، قدر این عزت را بدانیم. خدا

انقلاب اسلامی چه دستاوردهایی داشته است؟

طلاب جوان چه وظایفی دارند؟

آیت‌الله حاج شیخ ابراهیم امینی رحمۃ‌الله علیه

آیت‌الله حاج شیخ ابراهیم امینی نجف‌آبادی، از چهره‌های مطرح فرهنگی حوزه علمیه قم هستند که افزون بر نگارش آثار فراوان در حوزه فرهنگ اسلامی، سال‌ها عهده‌دار مقام امامت جماعت و جمعه در قم از یکسو و نیابت رئیس مجلس خبرگان از سوی دیگر بودند و در زمینه فرهنگ و سیاست به فعالیت پرداخته‌اند و در جای جای تصمیم‌گیری‌های مهم درون نظام جمهوری اسلامی از جمله مجلس خبرگان و مسائل و جریان‌های دیگر حضوری فعال داشته‌اند. نکته مهم، بُعد فرهنگی ایشان است که در مقام یک روحانی بلندپایه، همیشه با توده‌های مردم در ارتباط بوده و در جهت ترویج عقاید دینی، اصلاح و تصحیح باورهای دینی و مذهبی و استوار کردن عقاید و ترویج اخلاق و منش مردم قدم برداشته‌اند. آیت‌الله امینی رحمۃ‌الله علیه ۵ اردیبهشت ۱۳۹۹ بر اثر بیماری و کهولت سن به رحمت ایزدی پیوست. در این نوشتار به‌مناسبت چهارمین سالگرد ارتحال این عالم مجاهد، به دو نمونه از توصیه‌های ایشان در باره جوانان، طلاب و دانشجویان اشاره می‌کنیم.

ایثارهای جوانان را در صحنه‌های نبرد که اسباب پیروزی شد؛ آنها را شاهد نبودند. من مرادم اینهاست. عزیزانم! جوانان! در یک وضعی ما الان قرار گرفته‌ایم که مقداری بهتر است، در رابطه‌اش توضیح دهم. شما وضع موجود را می‌بینید و این هم بیشتر توجه به ضعف‌ها و کمبودها دارید. ضعف‌هایی که به هر حال همه حکومت‌ها، همه کشورها با آن مواجه هستند؛ البته کشور ما هم، همین ضعف‌ها و کمبودها را دارد.

گاهی گفته می‌شد که خود انقلاب برای ما چه کرده؟ این را معمولاً همین جوان‌هایی که عرض کردم، می‌گویند؛ می‌گویند که انقلاب برای ما چه کرده؟ و شروع می‌کنند چندان‌ا‌ز این نکات ضعف را می‌شمارند و به نکات مثبت

• انقلاب اسلامی برای ما چه کرده است؟
امروز، سخن کوتاهی با جوانان دارم؛ یعنی کسانی که در زمان رژیم سابق نبودند و از وضع آن زمان، اطلاع درستی ندارند. در دوران مبارزه برای انقلاب در این دوران یا نبودند یا اگر بودند، در ستین کودکی بودند که خاطره‌ای از آن به ذهنشان نمی‌آید.

دوران دهه مبارک فجر و مراجعت امام را به ایران اسلامی و آن شور و شعف عظیم مردم و مخصوصاً طبقه جوان و بعد از آن پیروزی انقلاب را در ۲۲ بهمن شاهد نبودند؛ یا اگر بودند، کودک چندساله بودند که هیچ خاطره درست و روشنی از آن زمان ندارند.

دوران ۸ ساله جنگ تحمیلی را و آن فداکاری‌ها و

بنده که اکنون در سنین بالا و در انتظار مرگ هستم، دوران طلبگی را در سطوح و مقامات مختلف درک کرده‌ام و عملاً شاهد آفت‌ها و اشتباه‌کاری‌ها و احياناً موفقیت‌هایی بوده‌ام؛ ولی هرچه بود، گذشت؛ چراکه عمر انسان با سرعت می‌گذرد و زندگی دنیوی جز خواب و خیال چیزی نیست و در پایان، جز حسرت و ندامت از گذشته یا غبطه بر کم‌کاری‌ها و فرصت‌های تضییع شده، چیزی در بر ندارد؛ پس چه بهتر که شما از هم‌اکنون به فکر آینده خویش باشید و آگاهانه این راه را طی کنید.

۱. کسب رضایت پدر و مادر

برای انتخاب رشته علوم دینی و طلبگی، جلب رضایت پدر و مادر نیز لازم است. اگر آنها راضی بودند و اظهار تمایل کردند، چه بهتر؛ ولی اگر تنها شما تمایل داشتید و آنها اظهار مخالفت نمودند، کارتان دشوار می‌شود. در مرحله اول با زبان خوش و التماس سعی کنید، رضایت آنها را جلب کنید؛ وگرنه در این رابطه با علمای آگاه و دلسوز مشورت نمایید؛ چون اوضاع و شرایط زمان‌ها و مکان‌ها متفاوت است.

در اینجا به پدران و مادران چنین فرزندانی عرض می‌کنم، اگر فرزندان به پذیرش رشته علوم دینی شدیداً علاقه‌مند بود، شما هم با خواسته او موافقت نمایید. یک فرزند علاقه‌مند و موفق برای شما بهترین باقیات الصالحات خواهد بود.

۲. خودسازی

استاد اخلاق

انسان همواره به استاد اخلاق نیاز دارد. در انتخاب استاد دقت کنید، کسانی را برای اخلاق انتخاب کنید که خود اهل عمل باشند تا از کردارشان پند بگیرید. با توجه به اینکه در بین افراد مدّعی اخلاق، فریب‌کارانی نیز وجود دارد، در انتخاب استاد خوب با افراد مورد اعتماد مشورت کنید و در صورت نیافتن افراد مورد اعتماد، می‌توانید از کتب اخلاقی مورد اعتماد استفاده نمایید و در همین رابطه نیز، با افراد صالح مشورت کنید.

۳. حفظ قرآن

در اینکه حفظ قرآن عمل شایسته‌ای است، تردیدی نیست؛ همچنان که در برخی احادیث نسبت به آن تأکید شده است. این عمل برای برخی جوانان که سر حافظه‌ای قوی دارند، امکان‌پذیر است؛ ولی نگهداری از آن، کار دشواری است. یک حافظ قرآن در صورتی می‌تواند، از آن نگهداری کند که مرتب آن را مرور کند و چنین عملی برای یک طلبه، وقت‌گیر است و ممکن است، او را از انجام کارهای ضروری‌تر باز بدارد. من برای یک طلبه ترجیح می‌دهم که این اوقات را صرف کارهای ضروری‌تر مانند آشنایی با عقاید، مطالعه یک دوره کوتاه تفسیر قرآن مثل الوجیز، تفسیر اصفی از مولی محسن فیض کاشانی، تلخیص تفسیر المیزان و... نماید.

۴. مطالعات متفرقه

اگرچه در زمان تحصیل، رسیدن به امور درسی و مطالعه کتب مربوطه اولویت دارد؛ ولی اگر وقت اضافی داشتید، می‌توانید به مطالعه کتب، مجلات علمی و اخلاقی بپردازید. البته با رعایت اولویت‌ها و در این رابطه هدف‌داری و مطالعات روشمند و منظم توصیه می‌شود. لازم است، خلاصه‌ای از مسائل مهم را در دفتری با آدرس دقیق آن ثبت کنید که در آینده نیز، برای‌تان

ره‌نموده‌ای آیت‌الله امینی رحمۃ‌الله علیه به طلاب جوان

۷. رشته‌های تخصصی

الف) تفسیر و علوم قرآنی

تحصیل در این رشته به‌عنوان درسی اصلی، یکی از نیازهای ضروری و ارزشمند علوم اسلامی است، نه به‌عنوان یک درس جنبی و فرعی. هریک از طلاب پس از پایان دروس سطح، در صورت تمایل می‌توانند در این رشته وارد شوند و یک دوره علوم مربوطه را فراگیرند تا به مرحله نهایی برسند و در پایان، به‌عنوان یک مفسر قرآن و کارشناس علوم قرآنی مورد استفاده قرار گیرند؛ چنان‌که در فقه نیاز به مجتهد و متخصص و فقیه داریم، در علم تفسیر و علوم قرآن نیز، به کارشناسان مجتهد و اهل نظر نیاز داریم.

ب) فلسفه و کلام

اسلام علاوه بر اینکه در فقه و علوم مربوطه به مجتهد نیاز دارد، به کارشناسان فلسفه و کلام هم نیاز دارد. در مورد این رشته می‌توان سه شاخه: فلسفه اسلامی، فلسفه غرب و علم کلام را پیش‌بینی کرد. فارغ‌التحصیلان این رشته‌ها می‌توانند، همانند مراجع تقلید در جامعه معرفی شوند و به‌همان ارزش‌ها نائل گردند و در شرایط کنونی، به پاس‌خوگیی شبهات اعتقادی بپردازند.

ج) اخلاق و فلسفه اخلاق

این رشته نیز یکی از نیازهای عصر حاضر می‌باشد که کارشناسان آن می‌توانند، پس از کسب علم در رشته‌های مختلف اخلاق، در حل مشکلات اخلاقی جامعه، اهل نظر باشند و در کاهش آسیب‌های اجتماعی بکوشند.

د) علوم حدیث

یکی از نیازهای کنونی حوزه‌های علمیه، حدیث‌شناسی می‌باشد. حدیث‌شناسی و فهم حدیث، کار آسانی نیست و نیاز به بحث و تدریس و پرورش کارشناسی دارد.

۸. آمادگی برای تبلیغ

یکی از مهمترین وظایف یک طلبه، تبلیغ دین و آموزش معارف اهل‌بیت علیهم‌السلام است. پس از گذراندن دروس ادبیات، صرف، منطق و مقداری از دروس سطح فقه و اصول، مناسب است یک طلبه خود را برای تبلیغ دین و منبر رفتن آماده سازد؛ ولی با توجه به اینکه وعظ و خطابه یک هنر است و در حوزه، کمتر تدریس و تمرین می‌شود، باید خود افراد دراین باره کار کنند. توصیه می‌شود، ابتدا نیازهای جامعه را بررسی و در دفتری یادداشت نماید. آنگاه مطالب لازم در آن موضوع را از قبیل آیات، تفسیر آنها و احادیث لازم و غیره را در آن دفتر ثبت نماید و این کار را ادامه دهد؛ به‌گونه‌ای که پس از مدتی، دفتری با تعدادی سخنرانی آماده داشته باشد. در این صورت، در تبلیغ موفق می‌شود.

اول عمل چند فایده دارد:

۱) خدمت به تبلیغ دین را شروع کرده و از این جهت، آرامش وجدان می‌یابد.

دوم) یک فعالیت ارزشمند است که از لحاظ روانی برایش مفید خواهد بود.

سوم) از انزوا و گوشه‌گیری بیرون می‌آید و عملاً وارد اجتماع می‌شود.

چهارم) راه درآمد مشروعی برایش به وجود می‌آید.

تأکید می‌کنم که این عمل حتی بر کسانی که قصد منبری شدن ندارند، نیز مفید و لازم است.

منبع: رهنمودهایی به طلاب و دانشجویان جوان، فصل اول